

З глибин руїни і пустелі...

Дмитро Загул

З глибин руїни і пустелі,
З долини смутку і плачу
В краї надзоряні, веселі
На крилах пісень і я лечу. Думками лину над землею.
Мені так тісно на землі!
А разом з піснею моєю
Летять у вирій журавлі.

Їх крик бентежить мою душу,
Та з ними враз не закричу!
Ще вище вилетіти мушу
Від журавлиного плачу.

Лечу на сонячнім промінню,
А в серці запал молодий.
І недотепному квилінню
Не дам я вирватись з грудий.